

Стариган із крилами (скорочено)

Ґабріель Ґарсія Маркес

У родині рибалки Пелайо та його дружини Елісенди сталося нещастя: захворіла єдина дитина. Одного ранку, повернувшись з моря, Пелайо побачив на своєму подвір'ї старенького діда з крилами. "Він був одягнений, як жебрак, череп його був лисий, як коліно, рот беззубий, яку старезного діда, великі пташині крила, обскубані та брудні, лежали в болоті, і все це разом надавало йому кумедного й неприродного вигляду..." Подружжя наважилося звернутися до старого, але той відповів їм якоюсь незрозумілою мовою. Тоді Пелайо й Елісенда покликали сусідку, котра багато бачила дивного у житті, і та відразу сказала, що це ангел, який, можливо, прилетів за дитиною, але злива збила його на землю.

Незабаром усе село дізналося, що в будинку Пелайо знаходиться живий ангел. Рибалка, попереджений сусідкою, що ангели о цій порі року є дуже небезпечними, замкнув старого у дротяному курнику. А коли нарешті вщух дощ, виявилось, що дитина подружжя одужала. Пелайо та Елісенда вирішили, що вранці дадуть ангелу води, харчів на три дні і відпустять старого у відкрите море. Але коли вони вийшли на двір, виявилось, що біля курника скупчилися сусіди, які кидали старому їжу крізь сітку, наче цирковій тварині.

І всі розмірковували, що робити з ангелом: деякі пропонували призначити його головою всесвіту, інші — генералом, який виграв би всі війни, треті — вивести з його допомогою новий рід крилатих людей.

З'явився й отець Гонзага. Він привітався зі старим латиною, але той у відповідь буркнув щось своєю мовою. "Священикові одразу не сподобалося те, що ангел не розуміє Божої мови і не вміє шанувати Божих слуг. Потім отець Гонзага помітив, що старий надто вже схожий на земну людину... і нічого в жалюгідній зовнішності старого не свідчило про велич і гідність ангела".. Тому, вийшовши з курника, священик застеріг парафіян, сказавши, що крила ні про що не свідчать, і вони — атрибут не тільки ангелів, бо і диявол уміє перевтілюватися і дурити необережних людей. Але ця промова не мала ніяких наслідків. Незабаром у двір Пелайо набилася сила-силенна людей, які мало не розвалили будинок. І тут Елісенді спало на думку брати з кожного, хто хоче подивитися на ангела, гроші — п'ять сентаво. Люди йшли і йшли, і Пелайо з Елісендою раптом виявили, що "в них зібралася вже кругленька сума; менш ніж за тиждень вони заповнили мідяками всі посудини, які мали в домі..."

Ангел очманів від такого натовпу людей і намагався забитися в самий куток курника, він нехтував стравами, які йому приносили. "Здавалося, надприродне терпіння було найголовнішою чеснотою ангела: його дзюбали кури, шукаючи космічних паразитів, недужі видирали з крил пір'я, щоб доторкнутися до своїх болячок, а безбожники кидали в нього камінням..." Але врешті-решт йому дали спокій. Отець Гонзага все чекав указівки від Папи, що робити з ангелом, та незабаром одна подія

поклала край цій історії. На сільському ярмарку показували дівчину, що перетворилася на павука через те, що втекла без дозволу батьків на танці. Це дивне і водночас страшне створіння відвернуло увагу від ангела, тим більш, що чудеса, які приписували йому, виявилися сумнівними.

Подвір'я Пелайо знову стало безлюдним, хоча господарі не мали на що нарікати, за одержані гроші вони перебудували дім, завели цілу кролячу ферму, накупили багато дорогого вбрання. Але ангел так і лишився в курнику. Дитина росла, почала ходити, гралася в курнику, ангел ставився до неї так само байдуже, як і до інших. "Одного дня хлопчик і ангел одночасно захворіли на вітряну віспу. Викликали лікаря. ...Найбільше лікаря здивували крила старого, які були такими природними в цьому організмі, що виникло логічне запитання: чому їх не мають інші люди"?

Через декілька років хлопчик пішов до школи, новий будинок постарів, а курник зовсім розвалився, і ангелу не було куди подітися. Він тинявся подвір'ям, домом і заважав господарям. Ангел дуже постарів, уже майже нічого не бачив, а з крил повипадало пір'я. Господарі навіть боялися, що старий помре, але ангел одужав, і в нього навіть почало рости довге й тверде пір'я, як у старих птахів. А одного ранку Елісенда побачила, що ангел намагається злетіти, і хоча не відразу, але йому вдалося здійснитися вгору. Елісенда довго дивилася вслід ангелові, "який нарешті зібрався від них і полетів у бік моря, перетворившись на маленьку чорну цятку".